

Asia Times: Putin na setkání umožnil Erdoganovi elegantně couvnout v Sýrii

- CZ24 News | 12. března 2020

RUSKO: Rusko opět zabránilo obávané „muslimské invazi“ do Evropy, které ovšem ve skutečnosti o žádnou invazi nejde.

Pepe Escobar píše ve své analýze pro *Asia Times*, že to bylo opět Rusko, kdo zachránil Evropu před „muslimskou invazí“.

Při návštěvě tureckého prezidenta Recepta Tayyipa Erdogana v Moskvě začal Vladimir Putin neuvěřitelným gambitem, začíná svůj článek známý novinář Escobar. Putin řekl: „Na začátku našich schůzky bych rád znovu vyjádřil mou upřímnou soustrast nad smrtí vašich mužů v Sýrii. Bohužel, jak už jsem sdělil během našeho telefonického rozhovoru, nikdo, včetně syrských jednotek, nevěděl, kde se nacházejí.“

Tímto způsobem světový lídr řekl z očí do očí lídrovi regionálnímu, aby laskavě své vojáky ani podporovatele džihádu neumísťoval inkognito přímo do válečné zóny.

Osobní schůzka obou politiků trvala tři hodiny, další hodinu pak pokračovala s delegacemi. Putin nabídl Erdoganovi elegantní cestu, jak si zachovat tvář – další příměří v Idlíbu, 15. března tedy začne společné rusko-turecké hlídkování.

Podle Escobara působilo setkání jako déjà vu. Ze setkání bylo zveřejněno jen několik fotografií, ale je patrné, že přítomny byly těžké váhy – ministr zahraničí Sergej Lavrov a ministr obrany Sergej Šojgu. Escobar to interpretuje jako signál, který má znamenat něco ve smyslu: „A dost, teď se laskavě začněte chovat slušně, nebo budete čelit následkům.“

Zatím není jasné, zda Erdogan dodrží podmínku „teritoriální integrity a suverenity Sýrie“. Je potřeba si zopakovat základy: Turecko má velké finanční problémy, Ankara zoufale potřebuje peníze a její lira padá, Erdoganova politická strana AKP prohrává volby, Ahmet Davutoglu, tvůrce neo-otomanské ideologie, stranu opouští a zakládá vlastní, AKP je v hluboké vnitřní krizi.

Erdogan chce svou auru obnovit útokem. Spojte si Idlib, napětí kolem Kypru, vydírání EU a zaplavení ostrova Lesbos uprchlíky a dostanete Erdoganův modus operandi.

Teoreticky by nové příměří mělo Erdogana přinutit, aby se vzdal všech těch metastáz ISIS, tedy toho, čemu Západ říká „umírnění rebelové“, kteří dostávají od Ankary zbraně. To je pro Moskvu i Damašek jasná červená čára. V Sýrii pro džihádisty žádné území nebude. Jiná situace je ovšem v Iráku, kde ISIS krouží kolem Kirkúku a Mosulu.

Žádný fanatik z NATO to nepřizná, ale bylo to opět Rusko, které zabránilo obávané „muslimské invazi“ do Evropy ohlášené Erdoganem. Navíc se zatím žádná invaze ani nekonala, šlo jen o několik tisíc ekonomických migrantů z Afghánistánu, Pákistánu a Sahelu a nejednalo se o Syřany. Žádný milion syrských uprchlíků se do EU nechystá, píše Escobar.

V EU stále nepochopili, že Bašár Asad bojuje proti ISIS a al Nusrá. V Bruselu prostě nechápou, co se děje, a jako zaseklé CD pořád jen žvaní o „evropských hodnotách“. Není divu, že EU hraje v celé syrské tragédii jen roli druhého řádu.

Escobar zmiňuje některé turecké analýzy, které tvrdí, že Erdogan je internacionalista, ale v islámském kontextu. Nevadí mu ani Kurdové, pokud to budou „jeho dobří islamisté“. V jiných analýzách se dočteme, že v moderním Turecku být „turecký“ není otázkou rasy, protože většina tureckých občanů jsou Anatolijci.

Erdogana zajímá Idlib, Aleppo, Damašek či Mekka, ale ne jihozápadní Asie či Střední Asie. Chce být druhým Kemalem Atatürkem, tvrdí Escobar. Jenže nikdo další ho tak nevnímá, tedy možná kromě islamistů. Prezident Erdogan chce vytvořit islámskou antiverzi Atatürka, a to právě cestou neo-osmanismu.

Putin nyní „druhému Atatürkovi“ nabídl trochu manévrovacího prostoru. Můžeme hádat, zda se nové příměří nepromění v pohřební hranici.